

Rozkvetlá zahrada

Byla jednou jedna zahrada. Ve dne zde létali krásně zbarvení motýli. Ale co čert nechtěl, byl tu i jiný motýl. Ne, že by nebyl krásný, ale lišil se od ostatních. Nebyl tak krásně barevný, jako oni. Byl to totiž noční motýl. Nezapadal mezi ostatní. Neměl tu žádné kamarády. Bylo mu z toho smutno. Neměl si s kým hrát. Jednoho rána se šel proletět a na louce spatřil, jak si tam hrají dva motýlci. Rychle se schoval, aby se mu neposmívali. Jeden motýl si ho po chvílce všiml. Pozval ho, aby si s nimi šel hrát.

Noční motýl chvíli váhal, ale nakonec šel. Když k nim přišel, zeptal se ho jeden z motýlů na jeho jméno. Noční motýl odpověděl, že žádné jméno nemá. Řekli si, že si později nějaké jméno vymyslí. Druhý motýl řekl: „Já se jmenuji bělásek. A ty se budeš jmenovat „noční můra.“ Noční motýl jásal z nového jména. Od té doby se mu jinak neřekne než noční můra.

Dovedl noční můru ke královně zahrady motýlů. Královně se uklonil a královna se se zeptala. „Koho mi to do zahrady přivádíš?“ Bělásek nočního motýla představil a královně odpověděl, že je to jejich nový kamarád a že tu s nimi zůstane. Královna se podivila, nic neřekla a „noční můru“ přijala s nadšením. A tak všichni byli spokojení. Noční motýl si našel nové kamarády a necítil se tak osamocený.